

Työttömyyden Syyt

YKYÄÄN palkkatyöläisten taloudellinen asema käy päivä päivältä yhä epävarmemmaksi. Kone- ja tehdasteollisuus on koonnut työläiset tuottamaan suuriin tuotantolaitoksiin. Samalla on tuotannon tehoisuus ja mekaanillinen edistys otanut suuren harppa-askeleen tuotantonopeudessa. Tässä suhteessa on tapahtunut suuria muutoksia. Mutta samalla kertaa huomaamme toisenkin ilmiön. Samalla aikaa, kun tuotantotekniikka kehittyy ja edistyy lakkaamatta, joten tavaroita markkinat ovat tulvillaan, ei samassa suhteessa ole yhteiskunnallinen kulutus ja jako voinut lisääntyä rinnan tuotannon kanssa. Vaikka työn tuottavaisuus onkin monin kerroin kasvanut, niin työläisten taloudellinen asema ei ole parantunut.

TUOTANTO joutuu yhä suurempaan ristiriitaan jakotavan kanssa. Omistava luokka, ostaessaan työläisten työvoimaa ei maksa työläiselle muuta kuin sen verran, että työläinen pysyy tuotantokykyisenä ja voi luoda uutta työvoimaa romutavaraksi joutuneen tilalle. Työläinen tuottaa kapitalistille arvoja moninkertaisesti sen määrän, mitä hän itse saa. Keskimääräisesti laskettuna Amerikassa palkkatyöläinen saa tuottamastaan työtuotteesta 20 prosenttia, taikka toisin sanoen; kun työläinen tuottaa dollarin arvosta tavaroita, niin hän itse saa siitä 20 senttiä. Täten kapitalistiluokka kiskoo, ryöstää työläisten työvoimasta lisäarvoa.

Kun kapitalisti ei maksa työläiselle muuta kuin sen verran, että hän kykenee luomaan uutta työvoimaa, syntyy maksamatointa työtä, jota kapitalisti saa työläiseltä ostamansa työvoiman avulla. Näin työläinen ei voi kuluttaa tuota liikatuotantoa.

Jos kapitalisti ei saa mihinkään kaupaksi tätä yhä kasaantuvaa liikatuotantoa, niin hänen täytyy lakata tuottamasta, on potkittava työläisensä työttömäin armeijaan silloin, kun työläinen ei tuota kapitalistille lisäarvoa. Ja näin me havaitsemme työttömyyden syyn olevan liikatuotannossa.

Noin sotavuosiin saakka ja vähän jälkeenkäpäin ovat kapitalistit voineet liikatuotantonsa kulettaa ulkomaille. Mutta nykyään kaikissa maissa, sellaisissakin joihin Amerika ennen kuletti liikatuotantonsa, on alettu tuottamaan tavaroita omiksi ja vieläpä ul-

komaakauppaakin varten. Amerikan kapitalistien täten täytyy vähentää työläisten omaaman kauppatavaran, työvoiman ostoa. Työläiset tulevat ostokyvyyttömiksi, eivätkä näinollen kykene kuluttamaan kasaantunutta ja tuottamaansa ylijäämää. Syntyy laamannus eli liikepula.

Kapitalistit ovat pakoitettuja sulkemaan tuotantolaitokset, koska he eivät voi saada tuotteitansa kaupaksi. Työttömyys ja nälkäkuolema uhkaa suuria työläisjoukkoja. Kapitalistinen järjestelmä on kehittynyt itsensä kanssa sellaiseen ristiriitaan, josta se ei koskaan voi selviytyä. Joka päivä lisääntyvä työttömäin armeija suuresti vaikuttaa koko kapitalistisen järjestelmän kulkumiseen. Sellainen yhteiskuntajärjestelmä, joka ei voi tyydyttää yhteiskunnan jäsenten tarpeita, on kehityksen vaikutuksesta määrätty häviämään.

Mutta kaikesta tästä huolimatta me tiedämme, että kapitalistit eivät ole mitään armeliaita, eivätkä välitä yleisön tarpeista, eivätkä myöskään noin vain luovu valta-asemastaan. He eivät anna työläisten järjestää tuotantoa siten, että se vastaisi kaikkien yhteiskunnan jäsenten sivistyksellistä ja inhimillisiä vaatimuksia. Meillä on kyllin paljon esimerkkejä nähtävänä, että he saattavat raadella ihmiskuntaa raaemmin kuin mikään petoeläin konsanaan. He siten haluavat pysytellä valta-asemassaan viimeiseen saakka.

Tuhansissa saamme laskea nekin, joita se vuosittain murskaa ja tappaa tuotantolai-

Työttömiä työläisiä.

toksissaan. Kuten olemme viimeisimpinä vuosina saaneet lukea lehdistä, että näissä krottemylyissä surmattujen lukumäärä on hirvittävä. Mikä murskaa parhaassa miehuuden iässä olevaa työvoimaa.

Mutta tämä ei liikuta kapitalistiluokkaa. Heille jotain merkitsevät ainoastaan suuret voitot. Milloin tahansa ovat he lisäksi valmiita syöksemään työläisiä yhä mitä kammostavampien murha-aseitten kitaan, saavuttaakseen suurempia voitto-osinkoja ja siirtomaitten valtauksia suursodalla.

Kapitalistisen yksityisomistusoikeuden vallitessa työläiset lakkaamatta keksivät uusia ja tehokkaampia koneita. Niitä otetaan käytäntöön sikäli kuin nähdään omistavalle luokalle tarpeelliseksi, sikäli kuin ne tulevat halvemmaksi kuin elävä työvoima.

Mutta samalla havaitsemme myöskin toisen ilmiön. Näitä uudemmanaikaisia koneita ei kuitenkaan kaikkia oteta käytäntöön siinä mittakaavassa kuin niitä keksitään. Kun suurempaa tarvetta ei ole tavarain tuotannolle, niin ei voida eikä ole pakkoa kaikkia viimeisimpiä keksinnöitä panna käytäntöön.

Ja toiseksi, että elävän työvoiman palkkaaminen useastikin tulee halvemmaksi,

kuin sen tilalle uudemman aikaisten koneiden ottaminen. Mutta siinä tapauksessa, kun työnantaja huomaa työläistensä vaativan korkeampaa palkkaa, on hän valmis ottamaan ne käytäntöön.

Tuotantovälineiden omistuksesta johruva kontrolli tuotteiden yli synnyttää sanoin kuvaamatointa kurjuutta sen luokan keskuudessa, joka tuottaa elämän välttämättömyydet. Kaikki uusimmat koneet, joko murskaavat keksijänsä, taikka sysäävät hänet työttömäin armeijaan. Olemme tulleet huomaamaan, että esimerkiksi silloin, kun otettiin käytäntöön höyrylapio kaivosalueilla vaunujen täyttämässä, syrjäytyi tuhansittain miehiä kaivosalueilta. Samaten on tapahtunut nostokoneiden tultua käytäntöön suurilla järville. Laivat purettiin ennen miesvoimalla, nyt tämä työ suoritetaan koneilla. Ne ovat ottaneet satojen työläisten paikat.

Ensimmäisenä työpaikasta pois joutuminen oli ennen ulkomaalaisten osana. Amerikkalaisten taholta pidettiin sitä silmällä, että varsinainen maanväestö sai etutilan. Jos sain määrin on sama peli vallitsemassa vieläkin. Mutta koneiteollisuuden yhä lisääntyessä ja parantuessa huomaamme myöskin työttömyyden koskevan varsinaisiin maassa syntyisiin samaten kuin ulkomaalaisiinkin. Nykyaikana ei ole enää harvinaisuus, että korkeasti oppinut amerikkalainenkin on työttömien armeijassa. Edelleen on se ilmiö havaittavissa, että suuremmissa määrin varsinainen amerikkalainen väestö joutuu työttömäin armeijaan. Tähän on osaltaan vaikuttanut vallitseva siirtolaisuusasetus. Tällöin halveksittujen ulkomaalaisten työmaille joutuvat varsinaiset amerikkalaiset. Näin he joutuvat saman kohtelun alaiseksi kuin ulkomaalaisetkin. Ja tämä, jos mikä, on heille arvokas läksy. Tietäessämme sen seikan, että amerikkalainen koulustuvistus on korkealle kehittynyt. Koulutetaan kaikenlaisia teollisuus- ja kouluoppineita kymmeniä tuhansia vuosittain. Nämä pääsevät kouluista hyvillä todistuksilla varustettuina. He ovat valmiita ottamassa paikat entisiltä korkeasti oppineilta ja hyvästi palkatuilta erinäisiltä teollisuusvirkailejoilta. Näinollen kun tälläkin alalla alkaa

olla ja onkin liikatuotantoa, niin luonnollisena seurauksena on, että kaikki eivät voi saada korkeasti oppineen paikkaa. Olemassaolon pakosta on mentävä alhaisella palkalla työskentelevien tasolle työmaille.

Näin huomaammekin sen, että korkealle kehittynyt teollisuuselämä on se, joka taasoittaa elämäntason läheisesti yhtäläiseksi. Tulevaisuuden teollisuus ei ole niinkään suuressa määrin riippuvainen vain joistakin oppineista.

Keinot, miten voisimme työttömyyttä jo nykyisen järjestelmän vallitessa poistaa, on lapsityön poistaminen. Lapsityön poistami-

sen kautta on aikuisilla mahdollisuus ottaa ne paikat, joissa nykyään käytetään lapsityövoimaa. Toiseksi, on teollisuuksittain järjestäytyminen. Ja tätä varten meillä on olemassa järjestö — I. W. W. Järjestäytymällä tiiviisti me voimme työnantajat pakottaa lyhentämään työpäivää, mikä nykyisellään ollen on liian pitkä. Useillakin teollisuusaloilla on olemassa vielä 10, 12 ja 13 tuntisia työpäiviä. Jos työläiset olisivat kyllin järjestyneet, niin he voisivat pakottaa ottamaan käytäntöön lyhemmän työpäivän siinä määrin, että kaikilla olisi mahdollisuus päästä työhön. —*Toivo Koskinen.*

I. W. W.

Kehitys, uuden ajan aatos, sen taistosanoman palkkaorjille toi:

Tavoilla, taisteluilla entisten orjat eivät vapautua voi.

*"Mitä siitä," huutavat mahtajat,
"se kituu, kuolee heikkouttaan,
siltä puuttuu järkeä — johtajat —
ja välttää ei voi kohtaloansa."*

*Sille kuoloa ain ennustettiin,
mutta se kasvoi ja suureni vain,
elinvoimansa sai taistoista, niin
ja kauhuista vastustajain, konnain.
Ja lippunsa alle hulmuavan
se sankareita uljaita nosti,
jotka alla vainon raa'an, julman,
toimia sekä taistella tohti.*

*"Se elää, toimii," huusivat hurtat
"ja kansan se pian haltioittaa.*

*Turman töillä se täytyy lannistaa,
verivainolla varmalla voittaa."*

*Riehui vainot, ne urhoja kaasi
ja vankilain komeroihin sulki.
Mut' I. W. W. otsin kirkastunein
läpi ajan ankarankin kulki.*

*Ei kuollut se kentillä hurmehin,
ei iskuihin pyövelien kirveen,
Ei vajonnut rantaan Everettin,
eikä tukehtunut konnain hirteen.
Oli tuskat sen äitinä vaan,
kärsimykset osana jo ammoin.
Sitä suojeli ain sorretut maan,
vaikka riistäjät katseli kammoin.*

*Taistelun kenttiä kulku sen käy
aina uusia voittoja tuottaa;
sen häviölle eihän syytä näy,
sillä työläisjoukot siihen luottaa.
Kun se vielä kasvaa ja suurenee,
ja miljoonaiset joukot haltioittaa,
silloin kahleet ne katkee, murenee
ja työläisille vapaus koittaa.*

—*Samuel Mäki.*